

สดจากข่าวนานา “ฉบับทำอะไรไม่ได้” น.๙ / รสสม:พ่อท่าน “สุดยอดการประชุม” น.๕

สมณะจากภูมามารับเชิญ ร่วมงานเทศกาลพุทธศาสนา ในวาระ ๒๐ ปีของ INEB

จากการไปร่วมงานเทศกาลพุทธศาสนาเพื่อสันติภาพและความเป็นธรรมในวาระ ๒๐ ปี เครือข่ายพุทธศาสนิกสัมพันธ์เพื่อสังคม(INEB) ตั้งแต่วันที่ ๕ - ๑๗ พ.ย. ๒๕๕๒
เครือข่ายนานาชาติพุทธศาสนิกสัมพันธ์เพื่อสังคม (ภายใต้มูลนิธิเสฐียรโกเศศ-นาคะประทีป) (น.๖)

หนึ่งน้อยทยอยเต็ม ◉ เต็มด้วยแก่น แน่นเป็นหนึ่งใน
ข่าวอโศก
ฉบับที่ ๓๕๖(๓๗๘) ปักษ์หลัง พฤศจิกายน ๒๕๕๒

▲ สมาชิกเครือข่ายฯ บางส่วนร่วมถ่ายรูปกับสมณะและญาติธรรมและนร.สัมมาสิกขาภูษาฯ

คุณป้าพรศรี อวัยวานนท์ บรรพชนปฐมอโศก ลาโลกสู่สัมปรายภพ

เขา **คือใคร?** (น.๕)

“เมื่อเจอธรรมะแล้วเราก็ชัดเจนในเป้าหมายว่า เราต้องการพื้นที่ทุกข์ การที่จะพื้นที่ทุกข์ได้เราต้องลดกิเลส”

ข่าวสั้นกับอโศก

- ★ สิ้นสุดการรับใช้พระโพธิสัตว์
- ★ ตรวจวัดและตัดแว่นสายตา

★ พิธีเก็บศพคุณแม่ละอองแก้วธารงค์

★ ชมงานเกษตรแฟร์ปากช่อง ๕๒

(น.๗)

▲ พลตรี จำลอง-พันตรีหญิง ศิริลักษณ์ ศรีเมือง ถ่ายรูปพร้อมญาติพี่น้อง-หลานๆ ของป้าพร

พุทธสถานสันตืออโศก วันอังคารที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ เวลา ๑๑.๓๐ น. สมณะ ๙ รูปนำโดย สมณะเมืองแก้ว ทิสสวโร สิกขมาตุ ๑ รูป และญาติธรรมประมาณ ๓๐ คน ไปร่วมงานฌาปนกิจศพคุณป้าพรศรี อวัยวานนท์หรือป้าพร (น.๕)

ข่าวโศก

รายปักษ์

ปัญหาจากคุณ!

ชุมชนมีปัญหาเพราะอะไร ก็ขอสรุปแบบฟันธงได้เลยว่า เพราะคนในชุมชนนั่นเอง

แล้วคนในชุมชนที่เป็นปัญหามีลักษณะอย่างไรละ ก็ขอสรุปแบบฟันธงได้อีกว่า คนในชุมชนที่สร้างปัญหา ก็คือคนที่ไม่ได้ปฏิบัติตามธรรม

แม้จะได้ฟังธรรมมาก แต่ไม่น้อมนำธรรมะมาปฏิบัติก็สร้างปัญหาให้ชุมชนได้อย่างแน่นอน แล้วจะรู้ได้อย่างไรว่า คนไหนปฏิบัติตามธรรมอยู่หรือไม่?

ก็ดูไม่ยากหรอก แต่ขอออกก่อนว่าถ้าเราเป็นนักปฏิบัติจริง เราจะมองตัวเองก่อนว่า ขณะที่เกิดทุกข์ทางใจหรือปัญหาใดๆเกิดขึ้น เราจะมองตนหรือโทษตนเองอย่างสัมมาทิฐิก่อน ถ้าเรามองคนอื่นเมื่อใด เมื่อนั้นเราไม่ได้ปฏิบัติตามธรรมและเป็นปัญหาของชุมชนแน่นอน.

ศูนย์สุขภาพ

จริยธรรม สำคัญที่สุด ค่ะผู้อ่านทุกท่าน ช่วงงานวันมหาปวารณา ได้มีโอกาสไปร่วมงานที่ปฐมโศกมา และได้ซื้อหนังสือของหมอใจเพชร กล้าจน (หมอเขียว) มาอ่านศึกษาหาความรู้ เป็นหนังสือที่เพิ่งออกใหม่ล่าสุดเรื่อง “มาเป็นหมอดูแลตัวเองกันเถอะ” เป็นหนังสือถอดบทเรียน เล่มที่ ๓ ของหมอเขียว มีเรื่องที่น่าสนใจมาก ประกอบด้วยความรู้ในการดูแลสุขภาพของตนเองและครอบครัว มีรูปประกอบชัดเจนปฏิบัติตามได้ง่าย เป็นการดูแลสุขภาพแบบองค์รวมประกอบด้วยเทคนิคต่างๆ ของการพึ่งพาตัวเอง ตามแนวเศรษฐกิจพอเพียงและแพทย์ทางเลือกแบบวิถีพุทธ ท่านสามารถดูแลสุขภาพด้วยความประหยัด เรียบง่าย โดยใช้ทรัพยากรในท้องถิ่นเป็นหลัก ต่างกับแพทย์แผนปัจจุบันมากที่ต้องพึ่งพาแพทย์และพยาบาลตลอดเวลา แล้วยาส่วนมากยังต้องสั่งซื้อจากต่างประเทศทำให้เสียดุลการค้าและอาจไม่เหมาะสมกับคนไทย ความเคยชินที่ต้องพึ่งพาและเครื่องมือจากต่างประเทศมากนั้นนับวันจะทำให้ประชาชนพึ่งพาตัวเองไม่ได้แม้ในเรื่องเล็กๆน้อยๆ ทั้งๆ ที่ปู่ย่าตายายสมัยก่อนของเราเคยใช้ภูมิปัญญาในการดูแลตัวเองได้ การรักษาในระบบที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้ถ้าไม่มีเครื่องมือ หรือยาซึ่งส่วนใหญ่มาจากต่างประเทศแล้วหมอหรือพยาบาลจะทำการรักษาอะไรเกือบไม่ได้เลย ซึ่งยาแผนปัจจุบันนั้น ตัวคิดค้นเองไม่ใช้มาเกือบ ๑๐ ปีแล้ว เพราะมีผลข้างเคียงมาก จึงได้เริ่มการเรียนรู้ในสิ่งใหม่ๆที่ไม่ได้เรียนในหลักสูตรสิ่งหนึ่งที่ได้พึ่งพาถือตำราจาก

มาเป็นหมอดูแลตัวเองกันเถอะ

“หมอเขียว” บ้าง จากนายแพทย์เปี่ยมโชค ชลิดาพงศ์ บ้างจากตำราของพ่อท่านบั้งคือการ ใช้หลัก ๘ อ. และจากหนังสือเชิงสุขภาพอื่นๆ อีกมากมาย ได้ลองทำตามและสังเกตสภาพร่างกายตลอดจนความเจ็บป่วยที่เกิดขึ้นกับตนเอง เมื่อเกิดความเจ็บป่วยเมื่อใดก็สามารถดูแลตนเองให้หายได้ด้วยวิธีการไม่รับประทานยาเลยแต่ใช้การปฏิบัติตัวให้ถูกต้องตามหลักการต่างๆ ที่สั่งสมเป็นความรู้และประสบการณ์

จึงรู้สึกว่าคุณเองเป็นหมอให้ตัวเองได้แล้วในระดับที่พอใจมาก และอยากจะชักชวนท่านทั้งหลายมาเป็นหมอให้ตัวเองกันบ้างด้วยการสนใจศึกษาหาความรู้ในการดูแลสุขภาพของตนเองเพื่อให้เป็นภาระน้อยที่สุดในการพึ่งพาผู้อื่นในเรื่องสุขภาพ แล้วท่านจะเป็นผู้ที่มีความสุขมากในการมีสุขภาพที่ดี ฉะนั้นจึงอยากจะแนะนำหนังสือดีๆที่จะทำให้ท่านสามารถพึ่งพาตนเองได้อีกเล่มคือหนังสือ เรื่อง “มาเป็นหมอดูแลตัวเองกันเถอะ” และหนังสือเล่มอื่นๆ ของหมอเขียว ถ้าต้องการความรู้เชิงวิชาการที่ทันสมัยหน่อยมีผลการวิจัยรองรับจากต่างประเทศละก็ต้อง เรื่อง “ทำไม? คุณถึงป่วย” ของ หมอเปี่ยมโชคทั้งเล่มที่ ๑ และ ๒ เรื่อง “นาฬิกาชีวิต” ก็ใช้ได้ดี และมีอีกหลายๆ เล่ม ต้องขออภัยที่กล่าวได้ไม่หมด

ที่สำคัญที่สุดคือ รู้แล้วลองปฏิบัติแล้วสังเกตให้ดีๆ ว่าแบบไหนเหมาะกับคุณที่สุดและให้แก้ไขความผิดปกติที่นั่นตั้งแต่เริ่มเป็นน้อย ๆ ก่อนที่จะเกิดอาการลุกลามรุนแรง แล้วคุณจะรู้ว่าคุณเป็นหมอดูแลตนเองได้จริงๆ นะคะและดีที่สุดด้วยค่ะ.

ฯ/กัจจกร

กล้วย กล้วย

กล้วย เป็นพืชพื้นเมืองที่คนไทยรู้จักกันดีมาช้านาน มีทั้งกล้วยป่าและกล้วยปลูก ซึ่งมีชนิดใหญ่ ชนิดย่อย พันธุ์ และสายพันธุ์เป็นจำนวนมากมาย

แม้ว่ากล้วย จะเป็นพืชปลูกที่เป็นที่คุ้นเคยกับคนไทยทุกคน เพราะตั้งแต่เกิดมาทุกคนก็เห็นต้นกล้วยขึ้นอยู่ทั่วไป ในสวนกล้วย ทั้งในเมืองใหญ่ ในชนบท และ มีการนำกล้วยมาใช้ประโยชน์นานปีการ อีกทั้งยังมีการนำคำว่า ‘กล้วย’ มาใช้พูดเป็นสำนวน หรือคำพังเพย และมีศัพท์ภาษาอังกฤษที่ใช้กับกล้วย แต่อย่างไรก็ตามคนไทยส่วนใหญ่ ยังไม่ค่อยรู้ความหมายที่แท้จริงของศัพท์ที่ใช้กับกล้วย ทั้งที่เป็นคำสามัญที่ใช้กันทั่วไป

เนื่องจากกล้วยเป็นพืชโบราณ(มีกำเนิดมาประมาณ ๔.๐๐๐ ปี) เราจึงมีพันธุ์กล้วยมากมายนับเป็นร้อยๆ พันธุ์ จากหลักฐานพบว่าบรรพบุรุษของกล้วยปลูกคือกล้วยป่าและ

กล้วยตานี มีการกระจายพันธุ์อยู่ทั่วประเทศไทย สมณะเสียดศีล ชาตวโร “อาตมาสนใจและศึกษามานานแล้ว แหล่งที่รวบรวมพันธุ์กล้วยมากที่สุดแหล่งหนึ่งคือ สวนสมเด็จพระนางเจ้าฯ สิริกิติ์ ที่เมืองกาญจนบุรีก็มีแห่งหนึ่งที่ตั้งใจไว้แล้วว่าจะไปดูงาน พอดีใจจึงงานที่เดอะมอลล์บางกะปิ มีเด็กๆ เขาไปดูและได้พันธุ์กล้วยแปลกๆ มาเพิ่มขึ้นอีกเยอะเลย

กล้วยเป็นพืชสารพัดประโยชน์ สามารถใช้ประโยชน์ได้ทุกๆ ส่วน เช่น

ใบ เรียกว่า ใบตอง โดยทั่วไปใบตองก็ใช้ทำกระทงห่ออาหาร ห่อขนม การใช้ใบตองกล้วยต้องเลือกชนิดของกล้วยด้วยนะ เช่นกล้วยขมใช้กินลูกได้ แต่ใบตองใช้ห่อของกินไม่ได้เพราะจะขมมาก

ก้านกล้วย ใช้ทำเชือก ใช้จักสานเครื่องใช้ ใช้ทำของเล่น เช่น ม้าก้านกล้วย ฯลฯ

กาบกล้วย คือส่วนที่เรียกว่าลำต้นของกล้วย ใช้ได้สารพัดทั้งสดและแห้ง สดใช้หั่นแล้วต้มเป็นอาหารหมู หรือนำไปหมักเป็นน้ำจุลินทรีย์ชีวภาพหรือทำปุ๋ยพืชสด ฯลฯ และ

ถ้าตากแห้งก็นำมาฟืนเป็นเชื้อกกล้วยเหนียวทนทานหรือนำไปจักสานเป็นเครื่องใช้ได้อีกสารพัดประโยชน์

หยวกกล้วย คือส่วนที่เป็นไส้ในของต้นกล้วย ใช้ทำเป็นอาหารรับประทานได้ ซึ่งจะกินได้อร่อยมากน้อยแค่ไหนนั้นขึ้นอยู่กับชนิดของกล้วย หยวกกล้วยป่าถือว่าอร่อยที่สุด

หัวปลี คือดอกของกล้วย ใช้ประกอบหรือรับประทานได้ทั้งเป็นผักสดและต้มยำทำแกงต่างๆ ซึ่งมีกล้วยบางชนิดไม่นิยมกินหัวปลีเพราะรสชาติขม

ลูกกล้วย ซึ่งใช้เป็นอาหาร ส่วนใหญ่กินลูกสุก แต่กล้วยบางชนิดกินลูกอ่อน

จริงๆ แล้วกล้วยสามารถใช้ประโยชน์ได้ทุกๆ ส่วน นำมาใช้ได้ทั้งเป็นอาหาร ยารักษาโรค จักสานเป็นเครื่องใช้ไม้สอย เป็นองค์ประกอบอันสมบูรณ์ของสภาพสิ่งแวดล้อมทั้งในสวนและในป่า กล้วยเป็นพืชเศรษฐกิจของประเทศ กล้วยได้ชื่อว่าเป็นราชินีแห่งผลไม้ที่มีคุณค่าต่อชีวิตของคนไทยมาแต่โบราณ (สำนักงานส่งเสริมเอกลักษณ์ของชาติ จัด

กล้วยให้เป็น “เพื่อนสนิทของคนไทย” และการจะรู้จักกล้วยได้มากน้อยแค่ไหนนั้นก็ เป็นภูมิปัญญาของแต่ละคนแล้วละ อาตมาสนใจกล้วยมากที่สุดก็สะสมภูมิความรู้ ความเข้าใจในกล้วยไว้พอสมควร และจะพยายามที่จะอนุรักษ์และขยายพันธุ์กล้วยพร้อมกันนั้นก็จะเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้เพื่อถ่ายทอดภูมิปัญญาเกี่ยวกับเรื่องกล้วย โดยจะทำให้ครบวงจร(แบบค่อยเป็นค่อยไปตามลำดับขั้นตอน) เช่น การขยายพันธุ์ การปลูกและวิธีการดูแลรักษา การนำส่วนต่างๆ ของกล้วยมาใช้ประโยชน์ การแปรรูปกล้วยแบบต่างๆ การถ่ายทอดองค์ความรู้เรื่องภูมิปัญญาเรื่องกล้วย มีโครงการจะแจกในอนาคตหน่อกล้วยพันธุ์ดีๆ แปลกๆ หายาก เพื่อเป็นการอนุรักษ์และส่งเสริมการเพาะปลูกกล้วยให้ยั่งยืนสืบไป.□

สมณะเสียงศีล ชาตวโร ได้รับนิมนต์ให้เป็นวิทยากรไปร่วมบรรยายกับปราชญ์ภาคอีสานหลายท่าน ที่ห้องประชุมลำโขง ศูนย์การศึกษาพิเศษ จังหวัดหนองคาย โดยมี ครูหินชนวน อโศกตระกูล หัวหน้าสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร สาขา จังหวัดหนองคาย เป็นผู้จัดงาน โดยมีแกนนำกลุ่มเกษตรกรจังหวัดหนองคาย ประมาณ ๖๐-๗๐ คน เข้าร่วมฟังการบรรยายในหัวข้อเรื่อง “ปุ๋ยอินทรีย์ทำเองได้ดีจริงหรือ” เหตุที่ต้องพูดเรื่องนี้ก็เพราะว่ายังเป็นที่ยกเถียงกันว่าปุ๋ยอินทรีย์ไม่มีธาตุอาหารเพียงพอ ต้องผสมปุ๋ยเคมีลงไปด้วย จึงจะได้ประสิทธิภาพสูงสุด, ปุ๋ยอินทรีย์มีราคาแพงกว่าปุ๋ยเคมี เมื่อเทียบราคากันต่อหน่วยน้ำหนัก, แล้วปุ๋ยอินทรีย์ที่ผสมเคมีลงไปด้วย จะเรียกว่าปุ๋ยอะไรดี, ได้มาตรฐานปุ๋ยและเกษตรอินทรีย์หรือไม่.... ฯลฯ (ยังมีอีกหลายเรื่องที่ยังเป็นปัญหาถกเถียงอยู่)

สมณะเสียงศีล ได้อธิบายให้ฟังว่า หัวข้อเรื่อง “ปุ๋ยอินทรีย์ ทำเองได้ ดีจริงหรือ” ในหมู่ของชาวโศกเขาหายสงสัยมานานหลายสิบปีแล้ว และก็ได้พิสูจน์มานานแล้วว่าปุ๋ยอินทรีย์ดีกว่าปุ๋ยเคมี เพราะยังใช้ดินยิ่งดี ส่วนปุ๋ยเคมียิ่งใช้ดินยิ่งเลว รากก็ถูกกว่า ส่วนที่ว่าปุ๋ยอินทรีย์ไม่มีธาตุอาหารเพียงพอต้องผสมปุ๋ยเคมีลงไปด้วย ก็ได้อธิบายว่า พ่อแม่ปุ๋ยตายายของเราไม่เคยใช้ปุ๋ยเคมี ไร่แค่ปุ๋ยอินทรีย์ ปุ๋ยคอก ไม่เห็นขาดธาตุอาหารอะไรเลย ต้นไม้ในป่าโครเอา N,P,K ไปใส่ให้มัน ทำไม้ไม่ในป่าต้นใหญ่โต ปุ๋ยอินทรีย์จึงไม่จำเป็นต้องผสมปุ๋ยเคมี และปุ๋ยอินทรีย์ถ้าผสมปุ๋ยเคมีจะไม่เรียกว่าปุ๋ยอินทรีย์ ไม่ผ่านการรับรองเป็นผลิตภัณฑ์ที่เป็น Organic คนที่ยังสงสัยเรื่องเกษตรอินทรีย์อยู่ เพราะยังรู้ไม่จริง และยังไม่ได้ทำจริง อยากรู้จริงก็มาดูงานของ

ชุมชนชาวโศก มีหลายแห่งที่ประสบผลสำเร็จด้านการทำเกษตรอินทรีย์ งานนี้ได้ออกทีวีถึง ๓ ช่อง คือ NBT, ASTV, FMTV และถ่ายทอดสดทางสถานีวิทยุ อสมท.หนองคาย FM 102.5 MHz รวมทั้งเครือข่ายวิทยุชุมชนอีก ๑๔ สถานี.

สถาบันขยะวิทยาด้วยหัวใจ
Institute of Ethical Waste Management
“ขยะเป็นบุญ สนับสนุน FMTV”

ขอเชิญเข้าร่วมโครงการ “ขยะเป็นบุญ” รายงานอุสสยาทศ สขจ. ในงานมหัศจรรย์วันถึงนี้ **ร้านดวงใจ** ช่วงถนนนารายณ์ เพื่อ จุดหมายของ FMTV ผู้ทางใจพลอยกันที่ ๕ - ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ที่ได้มีคุณธรรมสัมพันธกับผู้คนที่มาเพื่อนเราทุกสถานในอโศก ผู้คนมาอุดหนุนสินค้า ไม่ได้เงินตัวที่ร้านดวงใจ (ร้านสินค้ามือสอง) อย่าง สถานงานพระวิทยานี้มีคุณธรรมและดีกติก ทั้งคุณธรรมและชาวบ้านทั่วไป พ้นธรรมะที่แท้จริงของโครงการพระวิทยายอดทางพ้นจากภคิ สิ้นค้าต่างๆ ภายใน ที่ตลาดพระวัง “วิถีธรรมวิถีใจพอเพียง” ร้านขายดีไม่ทุกอย่าง พร้อมกันก็มีผู้ค้า โครงการหลวง เสาพลังงานแสงอาทิตย์ สิ่งของที่ไม่ได้ความราคาดีในหน้าร้านดวงใจ เสาดินหม้อดิน ของใช้ที่มีระดมจากผู้จากนใจ และขณะเดียวกันเราก็ซื้อของมา กล่องนม กังขงพูดได้ได้ทุกสิ่งสิ่งมาอย่างที่ไม่ม่มีกลิ่นคาวไม่คาว เพราะทำรู้ วิทยะวิทยา และอื่นๆ ขยะอิม รายงาน

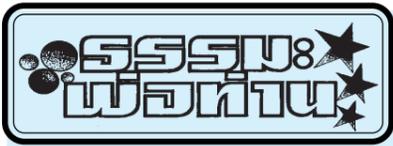
ร่วมมือปลูกฝังสำนึกสาธารณะ- รักษาสิ่งแวดล้อม ลงสู่หัวใจลูกหลาน

‘พรรคเพื่อฟ้าดิน สาขา ๑๐ เลือกตั้งประธานและคณะกรรมการ มี...นายแรงผา จำปี เป็นประธานฯ’

ขบวนการสมาธิธรรม

สุดยอดการประชุม

พ่อท่านให้โอวาทในการประชุมชุมชนสันตอโศก เสาร์ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๒

อาตมาก็บอกว่า ดีใจจริง ดีใจจริงได้ประชุมแล้ว การประชุมเป็นการได้เห็นหน้าเห็นตาทุกๆ คน อย่างบางที่ไม่เห็นหน้าบางคนก็มีคำถามว่า เอ๊ะ...คนนี่ไปไหน? คนนั้นไปไหน? แต่ไม่ได้พูดออกมา มีแต่คำถามว่าทำไมเขาไม่มา เขาไปไหน..จริงๆ นะถามหาจริงๆ ไม่ได้พูดเล่น ก็เคยเห็นหน้าเห็นตาเนี่ย...ก็พูดให้ฟัง คือ การประชุม พระพุทธเจ้าท่านตรัสเกี่ยวกับการประชุมว่า ถ้าหากพร้อมกันประชุม พร้อมกันเลิกล้มพร้อมกันประชุมพร้อมกันเลิกล้ม...ท่านตรัสว่า มัน...เลยนะ แต่พวกเราเนี่ย เดือนหนึ่งประชุมครั้งเดียวมาพร้อมกันอย่างนี้เนี่ยนะ มันก็น่าจะมีมันน่าจะมาประชุมกัน และการประชุมกันเนี่ยก็สองพันกว่าปีแล้ว พระพุทธเจ้าท่านตรัสไว้ มันไม่ใช่ขึ้นกับยุคกาลสมัย อย่างสมัยนี้ ยุคนี้การประชุมมันสำคัญ เห็นไหมการประชุมในระดับต่างๆ ระดับประเทศ ระดับภูมิภาค ทวีป ระดับโลก เขาก็มีประชุมกันอย่างสำคัญ ซึ่งมันเป็นเรื่องประชาชาติ มันเป็นเรื่องของ

มนุษย์นะ เป็นเรื่องดี ในการบริหาร ในทางรูปธรรม ในทางของกฎระเบียบหรือวิธีในทางปฏิบัติที่ทำให้เกิดความเรียบร้อยเป็นไปได้ดีด้วยวิธีการของโลกมันก็มี แต่ลึกกว่านั้นอาตมาว่ามันมีวิญญาณ คนทั้งโลกเขาก็มีวิญญาณแต่เป็นวิญญาณทำหั่นกัน เพราะงานการประชุมของเขาก็เป็นอย่างนั้น หากทำหั่นกัน เป็นเรื่องราว วิจัยวิจารณ์ใครจะได้เปรียบเสียเปรียบกัน ก็เป็นไปอย่างนั้น

แต่การประชุมของเรานั้นไม่ใช่อย่างนั้นเลยใช่ไหม? มาร่วมรู้ ร่วมคิด ร่วมสร้างสรรค์อะไรต่ออะไรกัน อาตมาอยากให้เกิดเรื่องพวกนี้ให้เป็นวัฒนธรรม มันเป็นศิลปเป็นศาสตร์อย่างหนึ่ง เพราะว่าสังคมบุญนิยมมันเป็นเรื่องของวิธีการ เป็นทฤษฎี เป็นวิธีการเป็นหลักปฏิบัติ มันเป็นเรื่องของมนุษยชาติ เป็นวิธีการที่สูงส่ง มันไม่ใช่เป็นเรื่องตื้นๆ ง่ายๆ นะ เมื่อพร้อมกันประชุมพร้อมกันเลิกล้มแล้วป้องกันได้แม้กระทั่งทางโลก ไม่มีใครจะสามารถตีแตก นึกลุมไปแม้กระทั่งทางโลก ความพร้อมกันไม่มีใครตีแตกได้ เป็นความหมายที่ลึกซึ้ง เป็นปีกแผ่นที่แน่นหนา เป็นหนึ่งเดียวกัน

❖ ดีแตกก็คือการมาทำร้ายทำลายฆ่าฟัน

❖ ความหมายซ้อนไปทางธรรมะก็คือ ไม่มีใครสามารถฆ่าฟันหรือตี หรือทำลายได้

❖ กลุ่มของเรานี้คือกลุ่มของโลกุตระ เพราะฉะนั้นทางโลกที่ลึกซึ้งที่จะตีแตกได้ขนาดไหนก็คือโลกียะจะตีไม่แตก จะเป็นปีกแผ่น จะพร้อม

❖ โศกเราจะก้าวหน้า จะพัฒนาออกไป มีคุณค่าต่อมวลมนุษยชาติต่อไปอีกมันก็ต้องมีมรดกที่หนาแน่นเป็นปีกแผ่น เป็นพลัง มีความความแน่นเป็นพลัง มีพลังเหนียว มีพลังแห่งคุณภาพ มีพลังแห่งคุณธรรม มีพลังแห่งคุณสมบัติต่างๆ ที่เป็นของดีของประเสริฐ ซึ่งการประชุมก็คือการทำงานอย่างหนึ่ง มันเป็นการทำงานเพื่อที่จะได้รู้รับร่วม แม้ผู้ใดไม่ได้ออกเสียง ไม่ได้มานั่งร่วมคิดร่วมสร้างอะไรก็ตาม ก็เป็นการรับรู้ เป็นการร่วมจิตวิญญาณ เป็นการร่วมรับรู้ ความรับรู้พร้อมพร้อม รับรู้พร้อมพร้อม ว่ามีอะไรเกิดขึ้น มันเป็นพลังที่ยิ่งใหญ่มาก แล้วก็ช่วยกันดูช่วยกันทำอย่างพร้อมพร้อม ความพร้อมพร้อมยิ่งใหญ่ออกมาให้พวกเราได้สำนึกนึกสำนึกเรื่องเหล่านี้ อาตมาก็ไม่เก่งที่จะจับบอก

อธิบายยืนยันเรื่องที่ดีๆ วิเศษอันนี้เนี่ย ที่เป็นการประชุมเนี่ย

❖ จะเห็นได้ว่าพวกเราเจริญได้เพราะการประชุมจริงๆ ทำงานเราก็มาร่วมกัน พักพร้อมกัน และยังเป็นสาธารณโลกอีกด้วย เป็นส่วนกลางเป็นหนึ่งเดียวกัน เป็นเอกภาพมันไม่ใช่ใครคนใดคนหนึ่งจริงๆ เลย เพราะฉะนั้นการที่จะเห็น มีความเห็น มีความรู้สึก ว่า เรานี้คือหนึ่งเดียวกับหมู่กลุ่ม เราหนึ่งเดียวกันทั้งสมบัติ สมบัติวัตถุ สมบัติพัสถานหนึ่งเดียวกันทั้งที่มีอยู่ร่วมกัน เป็นที่พำนักอยู่กินร่วมกัน ฟังเกิดฟังแก่ฟังเจ็บฟังตายกันหนึ่งเดียวกันทั้งความรู้สึกนึกคิด สุดยอดก็คือหนึ่งเดียวกันทางจิตวิญญาณ หนึ่งเดียวทางจิตวิญญาณนี้เราก็คงพยายามทำให้ไปในทิศทางที่สมบูรณ์ที่สุดคือ ความเมตตาเกื้อกูล มีความผูกพันสัมพันธ์อันดีงาม มีสารนิยะ มีปิยกรรมะ มีกรุณา มีสังกะ... ▲ **เด็กวัด**

เขา คือใคร?

ชื่อใหม่ ฝนฟ้า ปันโต

ชื่อเดิม ปราศรัย ปันโต อายุ ๕๕ ปี

ภูมิลำเนา จ.อุบลราชธานี เดิมโตและมีครอบครัวที่จ.เชียงราย

สถานภาพ หม้าย (ลูก ๒ คน)

อาชีพเดิม ข้าราชการครู

ชีวิตแห่งการปฏิบัติธรรม

เป็นคนที่มีใจใฝ่ธรรมะมาแต่ไหนแต่ไรแล้ว เมื่อก่อนจะปฏิบัติตามสายนั้งหลับตา และอ่านหนังสือของท่านพุทธทาส แต่ตอนนั้นก็ไม่ได้รู้อะไรลึกซึ้งเพียงแต่เชื่อมั่นว่าชีวิตคนเราจะพบความสุขได้ก็มีแต่การปฏิบัติธรรมเท่านั้น หรือทางสายเอกทางเดียวก็คือมรรคมีองค์ ๘ แต่แล้วชีวิตก็ต้องผันไปสู่การแต่งงานสร้างครอบครัว เมื่อมีครอบครัวก็ไม่มีเวลาปฏิบัติธรรมอีกแล้ว (เมื่อก่อนการปฏิบัติธรรมคือการใช้เวลาไปนั่งหลับตาสมาธิ) ประกอบกับชีวิตครอบครัวเริ่มมีปัญหาหนักขึ้น

มีอยู่ช่วงหนึ่งที่ฝึกกัมมังสวิริติ(เพราะไม่อยากฆ่าสัตว์) มีผู้แนะนำให้ปฏิบัติในสายของอาจารย์ชยันตระ(ได้ข้อคิดที่จำมาจนถึงทุกวันนี้คือ คนเราไม่จากกันตอนเป็นก็จากกันตอนตาย ไม่มีเราเขาก็อยู่ได้ ไม่มีเขาเราก็อยู่ได้) แล้วก็ไปหาซื้ออาหารมังสวิริติซึ่งมีญาติธรรมชาวเชียงราย(แม่แดงเชียงราย) จัดจำหน่ายแล้วก็ได้ยืมหนังสือชาวโศกเช่น หลักการทำตนให้บริสุทธิ์, หลักการปฏิบัติธรรม ค้นออกมา

จากคิด เล่ม ๑, ๒ ได้ ยืม ที่ปฐมมาฟังด้วยในปี ๒๕๓๒ แม่แดงก็ชวนมาร่วมงานปีใหม่ที่ตลาดอารียะ ที่ปฐมโศก ก็ได้มาฟังพ่อท่านแสดงธรรม รู้สึกสะอึกคำพูดของพ่อท่านที่ว่า ทำอะไร? อาตมาจะเอาความดีขึ้นมาช่วยไม่ได้หรือไง? ก็ตอนนั้นความชั่วมันข่มความดีมากมายแล้ว และวันกลับได้รับหนังสือแสงสุญ ฉบับ 'บุญนิยม' แล้วก็ไปอ่านประทับใจมาก ได้พบว่า นี่คือนิยามที่เราถวิลค้นหาเราต้องการอย่างยิ่ง จึงตั้งคำถามกับตนว่า เราจะเข้าหมู่หรือจะปฏิบัติคนเดียว แล้วก็ได้อาตอบว่า ต้องเข้าหมู่ จึงยื่นใบสมัครเป็นสมาชิกสมาคมผู้ปฏิบัติธรรม และเข้ากลุ่มเชียงรายโศก ทางกลุ่มมีการประชุมกลุ่ม มีพระมาแสดงธรรมรู้สึกประทับใจมาก ต่อมาไม่นานก็ได้รับเลือกเป็นผู้รับใช้กลุ่ม

การปฏิบัติธรรมที่เข้มข้มขึ้นขึ้นขณะช่วงนี้ได้หย่าขาดกับสามี แล้วลูกๆ ก็อยู่กับเรา ได้ไปร่วมงานพุทธาฯ ได้ฟังธรรมมากขึ้นก็อยากลาออกจากงานเลยนะ เมื่อปรึกษาพระแล้วท่านแนะนำให้คิดให้รอบคอบว่า เรายังมีลูกๆ อยู่(เราปฏิบัติธรรมได้แล้วลูกเราละปฏิบัติได้หรือ?) จึงต้องพาลูกๆ ฝึกปฏิบัติกัมมังฯ ไปด้วยกัน ตอนแรกๆ ก็ไม่ได้คิดสะอึกใจอะไร ลูกๆ ไม่กัมมังฯ ด้วย พระท่านให้ข้อคิดว่า คุณเอาวิบากภัยใส่ปากลูกคุณทุกมือเลยนะ (ลูกยังกินเนื้อสัตว์อยู่) จึงพยายามเปิดตำราทำมังสวิริติที่แปลกๆ ใหม่ๆ อร่อยๆ ให้ลูกๆ ทานไปด้วยกัน

แล้วลูกชายก็ได้มาเป็นนักเรียนสัมมาสิกขา

สันตอโศก ปีต่อมาลูกสาวก็เข้ามาเรียนที่ปฐมโศก จึงลาออกจากการเป็นครูมาอยู่ที่ปฐมโศกกับลูกสาว (ปี ๒๕๔๐)

ผลของการปฏิบัติธรรม

เป็นคนสายโทสะ(ขี้โมโห พูดไม่นุ่มนวล พูดขวานผ่าซาก พูดไม่ค่อยคิด) ได้สร้างวิบากที่ไม่เข้าท่ากับหมู่ไว้มาก ชีวิตปฏิบัติธรรมก็หน้าองน้ำตาอยู่หลายครั้ง ช่วงที่ต้องต่อสู้เยอะมากก็คือ ลูกสาวออกไปเรียนข้างนอก (พักอยู่กับพ่อของเขา) เพราะเราเข้มกับลูกมากเกินไป จนลูกเบื่อความเป็นชาวโศกของแม่ ตอนนั้นทุกข์มาก ทุกข์จนป่วยหนักแล้วลูกชายก็ให้ข้อคิดว่า ถ้าน้องอยู่กับพ่อไม่ได้เขาก็มาอยู่กับเราเองแหละ เขาอยู่ได้แปลว่าเราไม่ได้ทุกข์ร้อนอะไร ระวังลูกจะดึงแม่ออกจากวัดนะ... แล้วเราก็ได้ข้อคิดและวางใจ

เมื่อเข้ามาอยู่ที่ปฐมโศก ช่วยหลายฐานงาน เป็นครูดูแลนักเรียนสัมมาสิกขา ซึ่งการเป็นครูนี้เองถ้าเปรียบเทียบกับเป็นการเป็นครู(โรงเรียนทั่วไป)จะหนักต่างกันมาก หมายถึงว่า การเป็นครูนั้น ถ้าผู้บริหารเข้าใจเรา สิ่งงานเราแล้วเราอาศัยคำสั่งผู้บริหารหรือผู้บังคับบัญชาทำงาน ครูคนอื่น ๆ ก็ให้ความร่วมมือกับเราแล้วงานมันก็เดินไปได้ไม่สะดุดอะไร เป็นแต่เพียงเราจะตั้งใจทำงานมากน้อยเพียงใดเท่านั้น

แต่การเป็นครูนั้นทุกคนอาศัยศรัทธา ถ้าหากเขาไม่พอใจกับเราหรือกับผู้ร่วมงานคนอื่น เขาก็ทิ้งได้ทุกเมื่อ หรือหากเขาสนใจเรื่องอื่นงานอื่นๆ เขาก็ทิ้งไปได้เช่นกัน งานโรงเรียนเป็นงานละเอียดและเรื่องเยอะ(โดยเฉพาะเรื่องเอกสาร) จึงหากคนเล่นยาก และกับเด็กๆ นักเรียนก็ต่างกับนักเรียนข้างนอกนะ ดูเหมือนเราจะเป็นคนค่อนข้างจุกจิกจู้จี้ เจ้าระเบียบ

แต่งงานเป็นครู ได้อยู่กับเด็กๆ ก็เป็นอะไรก็ได้ปฏิบัติธรรมอย่างจริงจังและเราก็เจริญได้จริง หมายถึงว่า เด็กๆ ก็จะมาพัฒนาเรา มาขัดเกลาเรา มาทำให้เราใจเย็นขึ้น มาทำให้เราต้องหาศิลปะในการพูด การปฏิบัติตัวเรา ต่อพวกเขาหรือผู้คน เราได้อดทนอดกลั้น ต่อผัสสะชั่วๆ ได้ดีขึ้นนะ เนี่ยถ้าไม่มีเด็กๆ นักเรียนมาเป็นตัวฝึกขัดใจเรา เราก็ยังคงเป็นคนเอาแต่ใจตนเองไปถึงไหนๆ

ความตั้งใจ

เมื่อเจอธรรมะแล้วเราก็ตัดใจในเป้าหมายว่า เราต้องการพ้นทุกข์ การที่จะพ้นทุกข์ได้เราต้องลดกิเลส ฉะนั้นเมื่อมีผัสสะและหากท้อแท้ก็ทบทวนเป้าหมาย ดอดยักกับตนเองเสมอว่า เราต้องการพ้นทุกข์นะ เราต้องการพ้นทุกข์ ก็สู้ๆ ต่อไป ก็ตั้งใจว่าเราจะต้องพ้นทุกข์ให้ได้

เมื่อได้เลื่อนฐานะขึ้นมาเป็นปะ

ฐานะ "ปะ" ก็คือการเตรียมไปสู่การเป็นนักบวช ซึ่งเป็นฐานะที่กนเขาศรัทธา ก็คือรูปแบบเป็นการสอนคนอื่น ฉะนั้นเราจะเป็นอย่างเก่าๆ เดิมๆ ไม่ได้แล้วนะ เราต้องมีสติสังวรสำรวมให้ยิ่งขึ้น เนี่ยเราต้องเตือนตัวเองฝึกสติที่จะรู้เท่าทันตนเองให้ยิ่งขึ้น

ข้อคิดฝาก

ในฐานะเป็นครู(ดูแลเด็กๆ) อยากฝากถึงนักเรียนว่า เราจะเรียนอะไร จะฝึกฝนตัวเองไปในทิศทางไหนสิ่งที่ฝึกคิดและทำก่อนอื่นคือการทำให้ตนเองมีธรรมะ เพราะธรรมะนี่เองที่ทำให้เราได้พบความสุขของชีวิต เราะภาคภูมิใจที่ได้เกิดมาทั้งที่ ดังนั้นจึงต้องปฏิบัติธรรมเพราะธรรมะทำให้เราได้รู้ว่ายังมีความดีที่ยิ่งกว่านี้อีก 'ความดีมีละเอียด ความเกลียดมีละก่อน' ◉ *ราตรีบ้านป่า*

❖ ป้าพรศรี ๑ ▼ ต่อจากหน้า ๑

เมื่อไปถึงพุทธสถานปฐมอโศกก็ได้รับฟังธรรม ก่อนพิธีฌาปนกิจศพซึ่งแสดงธรรมโดย สมณะชินบน อธิจิตโต หลังจากนั้น เวลา ๑๓.๐๐ น. เคลื่อนศพ ไปเผา ที่เมรุปฐมอโศก ท่ามกลางญาติพี่น้อง และญาติธรรม

เมื่อวันที่ ๑๔ พ.ย. ที่ผ่านมา คุณป้าพรศรี อัยวานนท์หรือป้าอริได้เดินทางจากโรงพยาบาลนพรัตน์ราชธานี กรุงเทพมหานครมาพักรักษาตัวที่ปฐมอโศก หลังจากที่ยอนรักษาตัวที่โรงพยาบาลมาเป็นเวลา ๒ เดือน

คุณป้าพรศรีเป็นชาวนครปฐมและเป็นญาติธรรมแก่แก่รุ่นบุกเบิกของชาวอโศก ปัจจุบันอายุ ๗๗ ปี ป่วยด้วยโรคพาร์กินสัน, อัลไซเมอร์และแผลติดเชื้อ พักรักษาตัวที่บ้านอารมณ์ดี โดยมีทีมสุขภาพบุญนิยมปฐมอโศก ช่วยกันดูแล

วันเสาร์ ๒๑ พ.ย. ๕๒ เวลา ๑๗.๐๐ น. คุณป้าได้เสียชีวิตด้วยอาการสงบท่ามกลางญาติพี่น้องและญาติธรรม ศพนำไปฌาปนกิจที่พุทธสถานปฐมอโศกอย่างเรียบง่ายแบบชาวพุทธ เวลา ๑๕.๐๐-๒๐.๐๐ น. สมณะเทศน์หน้าศพแก่ญาติพี่น้องญาติธรรมหน้างานศพทุกคืน

วันอังคารที่ ๒๔ พ.ย. เวลา ๑๒.๐๐-๑๓.๐๐ น. แสดงธรรมโดย สมณะชินบน อธิจิตโต ก่อนเคลื่อนศพ และเวลา ๑๓.๓๐ น. เคลื่อนศพไปเผาที่เมรุปฐมอโศกท่ามกลางหมู่ภิกษุสงฆ์ประมาณ ๒๒ รูป พระอาคันตุกะ ๓ รูป ลิกขมาตุ ๖ รูป ภริกา ๒ ปะ ๒ ญาติพี่น้องและญาติธรรมประมาณ ๒๐๐ คน

อรรถชิวประวัติ นางสาวพรศรี อัยวานนท์ เดิมชื่อ นางสาวเอมอร อัยวานนท์ เป็นบุตรของ ส.ต.ต. ณรงค์ อัยวานนท์ และนาง จำเนียร อัยวานนท์ มีพี่น้องรวม ๕ คนคือ

๑. นายนคร อัยวานนท์ (เสียชีวิตแล้ว)
๒. นางสาวพรศรี อัยวานนท์
๓. นางอรนุช สร้างเอี่ยม
๔. นางพรพิมล หงษ์เทียมจันทร์
๕. นายพรเทพ อัยวานนท์

ตระกูลอัยวานนท์ เป็นนามสกุลพระราชทานในรัชกาลที่ ๖ ซึ่งปู่ของนางสาวพรศรี คือ ขุนประเสริฐ สามภักดิ์ ได้รับพระราชทานมา ชาวชุมชนปฐมอโศกรู้จักคุณพรศรี ในนาม ป้าพรศรี

เมื่อพ่อท่านมาปฐมอโศกเมื่อไร เราจะต้องเห็นป้าพรศรีมาทำอาหารถวายพ่อท่าน มาดูแลสุขภาพพ่อท่านเสมอมา

นายพรเทพ อัยวานนท์ น้องของคุณพรศรีเล่าให้ฟังว่า “บ้านของคุณพรศรีอยู่ที่ตลาดบึงไฉนกลางเมืองนครปฐม เป็นคนที่ฐานะค่อนข้างดีอาชีพเดิมคือทำผมตัดเย็บเสื้อผ้า เป็นคนขยันมาก คุณพรศรีดูแลน้องๆทุกคนโดยทำหน้าที่แทนคุณแม่มาโดยตลอด (คุณแม่เสียชีวิต เมื่อคุณพรเทพยังจำความไม่ได้) เป็นคนโอบอ้อมอารีรักน้องรักพี่ สนใจไฟธรรมตั้งแต่เป็นสาว ที่ไม่แต่งงานนั้นเพราะเป็นห่วงน้องๆ คุณพรศรีส่งเสริมให้ได้รับการศึกษาทุกคน และเป็นเจ้าแม่ให้ น้องๆทุกคน เพื่อส่งน้องให้เป็นฝั่งเป็นฝา ตามค่านิยมของคนไทยที่ว่า พ่อแม่จะต้องให้ลูกแต่งงานมีคู่ครองที่ดีเสียก่อนจึงจะสบายใจ”

คุณพรพิมล หงษ์เทียมจันทร์ น้องคนที่ ๔ เล่าให้ฟังว่า “คุณพรศรี มีความรักความห่วงใยน้องๆ หลานๆทุกคน คอยแก้ปัญหาให้ เป็นคนเจ้าระเบียบโอบอ้อมอารี เป็นที่รู้จักกันดีของชุมชนชาวตลาดบึงนครปฐม เป็นคนที่ชอบปฏิบัติธรรม แสวงหาธรรมตามสำนักต่างๆ จนมาพบชาวอโศกที่ทุมเททุกอย่าง ทั้งกำลังความคิดและทุนทรัพย์ เป็นตัวอย่างที่ดีของน้องๆทุกคน

คุณประไพพรรณ วิชวานิเวศน์ เป็นเพื่อนบ้านที่เคยไปร่วมสวดมนต์ด้วยกัน กล่าวว่า “คุณพรศรี เป็นคนเสียสละประทับใจความมีน้ำใจโอบอ้อมอารี และการเป็นกัลยาณมิตรที่ดีต่อกัน รู้จักคุณพรศรีที่องค์พระปฐมเจดีย์ เคยไปร่วมสวดมนต์กัน มามากกว่า ๑๐ ปี”

คุณอัญชลี โหมจิตชัยวัฒน์ ญาติธรรมชาวอโศก และเป็นเพื่อนบ้านที่คุ้นเคยได้กล่าวว่า “คุณพรศรีเป็นคนดีที่สนใจศึกษาศาสนาตลอด เคยไปร่วมปฏิบัติธรรมด้วยกันไปสวดมนต์ด้วยกันหลายวัด มีน้ำใจกับเพื่อนๆ เป็นคนสมณะ จี๋เกรงใจคน โอบอ้อมอารีกับเพื่อนทุกคน เมื่อมารู้จักกับชาวอโศกก็แนะนำเพื่อนบ้านให้มาปฏิบัติธรรม

ในยุคแรกเริ่มของปฐมอโศก มีญาติธรรมชาวนครปฐมอยู่ไม่มากเช่น ชิมอ้วน ชิมสงว คุณตรงธรรม (ปัจจุบันคือ ลิกขมาตุตรงธรรม) คุณอารมณ์ คุณหมอพจน์ และคุณเยาวลักษณ์ (ภรรยาคุณหมอพจน์) ในการสร้างชุมชนทุกคนก็ช่วยกัน สำหรับคุณพรศรีแล้วถือว่าเป็นผู้ดูแลทุกอย่างจะเรียกว่าผู้จัดการชุมชนก็ว่าได้ งานก่อสร้างโบสถ์หลังแรกชื่อไม้ ชื่อจาก ตามช่างมาสร้าง พร้อมกันนี้ได้ทำหน้าที่ดูแลสุขภาพพ่อท่านร่วมกับคุณหมอพจน์ บุญศรี”

คุณอารมณ์กล่าวว่า “ไม่เคยเห็นคุณพรศรีบ่นว่าเหนื่อยเลย ในช่วงแรกของการสร้างชุมชน คุณพรศรี เหน็ดเหนื่อยสองแฉกจากองค์พระปฐมเจดีย์ มาปฐมอโศกทุกวันไม่เคยเว้น ตั้งแต่ ๓ เช้าตรู่มาเย็นกลับบ้านอย่างนี้ทุกวัน คุณพรศรีมีความถนัดในเรื่องการค้ำจึงเป็นผู้

นำในการทำร้านค้าที่ชุมชนปฐมอโศกเป็นร้านแรก พ่อท่านให้ชื่อว่า ศาลาค้า โดยการนำของใช้ทั่วไป เสื้อผ้า มุ้ง ผ้าห่ม เครื่องครัว เป็นต้น มาจำหน่ายแก่ชาวบ้านในราคาที่ย่ำกว่าท้องตลาด คุณพรศรีทำงานที่ศาลาค้ามาโดยตลอดจนทำให้ไม่ไหวเพราะสังขารไม่อำนวย

การปฏิบัติธรรมของคุณพรศรีเริ่มตั้งแต่ปี ๒๕๑๗ ที่แดนอโศกเป็นบุคลิกที่น่ายกย่องและน่าเอาอย่างการเอาใจจริงเอาใจกับการปฏิบัติธรรม พยายามอยู่เป็นโสดประพฤดิพรหมจรรย์ในช่วงที่มาพบธรรมะจนถึงวาระสุดท้ายของชีวิต เมื่อรู้ว่าไม่สามารถรักษาสังขารเอาไว้ได้ก็บอกญาติพี่น้องว่า ขอมาตายที่ปฐมอโศก มาเผาที่ปฐมอโศก” □

แต่แม่พรศรี

บรรพชนผู้ร่วมก่อชุมชน เกื้อกูลปฐมอโศกมากมาย ผู้จัดการดูแลได้เรียบร้อย ร้านค้าร้านแรกแม่สร้างมา ชาวอโศกร่วมอาลัยในวันนี้ สุดท้ายชีพแม่เป็นพยาน ผাগลูกฝากหลานเรื่องงานหมู่ ชุมชนปฐมอโศกเป็นโลกใหม่

เป็นผู้อดทนขวนขวาย หลากหลายคุณค่านำบูชา มาช่วยงานบ้อยแมนเหนื่อยล้า อุบัติฐากศาสนามาเนิ่นนาน แม่พรศรีคนดีทั้งสังขาร ว่าสังขารก็แค่นี้ไม่มีอะไร ช่วยดูแลช่วยแก้ไข รักษาไว้ดูแลแทนแม่เอย ใจกลั่น นาวาบุญนิงม

☆ สมณภวปา ๑ ▼ ต่อจากหน้า ๑

เป็นเครือข่ายของนักกิจกรรมชาวพุทธ ผู้นำทางศาสนาและนักวิชาการนานาชาติ โดยสำนักงานเลขาธิการเครือข่ายฯ เป็นหน่วยประสานงานด้านการเผยแพร่ความคิด การเผยแพร่ข้อมูล สนับสนุนปฏิบัติการทางสังคมโดยอาศัยพุทธธรรม รวมไปถึงการส่งเสริมศักยภาพ สร้างรากฐานให้แก่กิจกรรมชาวพุทธรุ่นใหม่อย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลา ๒๐ ปี

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อให้สมาชิกเครือข่ายฯ ผู้นำด้านพุทธศาสนาเพื่อสังคมและประชาชนทั่วไป ได้เสวนาแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ด้านการประยุกต์พุทธธรรมกับการปฏิบัติเพื่อสังคม

๒. เพื่อเกิดการเรียนรู้แลกเปลี่ยนประยุกต์ศาสนาและวัฒนธรรม เพื่อสร้างสันติภาพระหว่างพุทธศาสนิกและศาสนิกในศาสนาอื่น ๆ

๓. เพื่อสร้างความเข้าใจในสังคมเกี่ยวกับสันติภาพและการเปลี่ยนแปลงสังคม ให้เกิดสันติภาพที่อาศัยศาสนธรรมเป็นพื้นฐาน

บรรยากาศ

๓-๔ วันแรกเป็นการแนะนำตัวทำความรู้จักกัน ปฏิบัติสมาธิภาวนา และแบ่งกลุ่มย่อยสนทนาแลกเปลี่ยนประสบการณ์กัน ๓ วันต่อมาก็เน้นการประชุมสัมมนา เรียนรู้อดีตความสำเร็จและบทเรียนของกลุ่มต่างๆ ๒-๓ วันสุดท้าย ไปทัศนศึกษา

โดย ๒ ช่วงแรกจะพักกันอยู่ที่สถานปฏิบัติธรรมนานาชาติ หลังมหาวิทยาลัยแม่โจ้ และวัดสวนดอก มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่ ช่วงหลังไปพักกันที่ค่ายคุณธรรม หลังวัดอุโมงค์

สิ่งที่ได้

ส.ดิโน ไท ธาณิโย พวกเราก็ได้เห็นความหลากหลายทั้งรูปธรรม พิธีกรรม ทัศนคติ ความเชื่อที่ต่างกัน แต่ก็สามารถผสมผสานกันได้ ประทับใจคณะทีมงานผู้จัดงานนี้ดู เขามีความกระตือรือร้น กระฉับกระเฉงต่อการร่วมมือและสมาชิกก็นำเสนอได้กระชับ เพราะมากันมากหลากหลาย เวลาไม่ค่อยพอ

ส่วนพวกเราก็มีขบวนการกลุ่มพูดคุยกันบ่อยขึ้นวันละ๓-๔รอบ เพราะต้องรับรู้ ทำความเข้าใจ เพื่อจะทำอย่างไรกับการปฏิบัติของเราที่แตกต่างกัน อย่างการสวดมนต์ เราจะพยายามสวดตามกัน โดยผลัดกัน วันแรกเป็นสมาชิกชาวล้านนาสวด วันต่อมาญี่ปุ่นและภูฏาน เป็นต้น ของเราเขาก็ให้สวดอยู่ ๒ ครั้ง ก็จะแตกต่างเพราะไม่มีทำนองอะไร แต่บางคนเขาก็สวดตามได้ ส่วนพวกเราสวดตามเขาไม่ไหวมากกว่า และก็จะมีพระมหาบางกลุ่มไม่โกนผมท่มจีวร แล้วมานำสวดสอนการปฏิบัติด้วย พวกเราก็นึกว่าเป็นฆราวาสมาสอนธรรมะก็จะวางตัวอีกแบบ อาจจะทำได้เท่าที่เราแข็งแรงบ้างไปบ้าง กว่าจะมารู้ภายหลัง(ช่วงสัมมนาพูดคุยกับภิกษุณีคนไทยว่า แต่ก่อนเขาจะถือสาพระสงฆ์เถรวาทที่นุ่งสูงกว่าเขา เดียวนี้เขาจึงให้นุ่งเท่าเทียมกัน) พวกเราก็ปรับเปลี่ยนจากนั่งเก้าอี้ลงมานั่งกับพื้น บนเบาะซึ่งเตรียมไว้สำหรับการนั่งภาวนาสมาธิ และก็โชคดีที่นุ่งตรงนี้มีคนไทยมาช่วยแปลภาษาให้ด้วยเพราะเขาบรรยายเป็นภาษาอังกฤษตลอด

เนื้อหา เขาจะถ่ายทอดพุทธศาสนาต้องทำเพื่อสังคมด้วยไม่ใช่มีแต่การภาวนานั่งสมาธิเท่านั้น แต่เท่าที่ฟังได้ น่าจะเป็นงานเชิงสังคมสงเคราะห์ มีบ้างบางกลุ่มที่สอนการถือศีล

สำหรับญาติธรรมและนักเรียนสัมมาสิกขาภูผาฟ้าน้ำ ที่มารับงานทำอาหารก็ทำหลายมือเพราะเขากินกันหลายมือ และบางวันมีชาวต่างชาติมาขอร่วมด้วย บางที่ ๒ คณะเลย ซึ่งพวกเราก็พร้อมยินดี งานนี้ทำให้รู้สึกที่พวกเราได้บทเรียนที่ดีสำหรับ

การฝึกใช้สติปัฏฐาน ๘

สมณะอังคิน ภูมิกโต “ช่วงแรกหลายท่านก็สงสัย แต่พอมาพูดคุยกันก็เกิดความเข้าใจ joyful เข้าใจดีสละว่ามาฝึกเจโต ไม่หลงไปตามความอยากหรืออยากเห็นจนทุกข์ยากลำบากเกินไป”

สมณะฟ้าตื่น นมกกาโร “ได้ฝึกเจโตฯ มากและที่บ่อยด้วย สังเกตการแสดงออกของชาวต่างประเทศเขาจริงจัง ดึงดูดความสนใจดี”

สมณะหินจริง วีรปาสาโณ “ได้เห็นได้เข้าใจอดทนเมื่อถูกชู้ช้อบพร่อง และที่ฝึกลดละอดทนนั้นได้ ซึ่งต่างจากเมื่อก่อนที่อยากกว่านี้ คงเพราะเราคุยกันและบอกกล่าวกันบ่อยด้วย สถานการณ์ที่แวดล้อมก็มีส่วนช่วยให้เราต้องยอมอดทนอดกลั้น”

สมณะเพียงพอ สันตุภูริธัมโม “อยู่ได้วันหนึ่งก็ป่วยเป็นไข้เพราะอากาศร้อนอบอ้าว ต้องไปพักที่ลานนาอโศก แล้วก็กลับมาในช่วงท้าย รู้สึกประทับใจที่มีอาจารย์ดูแลพาทำคอร์สพูดคุยสรุปสภาวะกันอยู่เสมอ และงานนี้ก็คือที่ทำให้พวกเราได้พิสูจน์ถึงสิ่งที่ได้ฝึกมาด้วยว่าจะสู้กับผัสสะได้เพียงใด”

สมณะแมนใจมั่น จิตตถาวโร “เห็นบางกลุ่มก็ทำคล้ายพวกเราคือ มีชุมชนและถือศีล ๘ ด้วย แต่วันสุดท้ายมีการสวดมนต์ ‘อุปปาสันติ’ ที่ยาวถึง ๑ ชั่วโมงครั้งที่รู้สึกได้ฝึกเจโตมาก”

สมณะธาตุนุญ ธาตุนุญโณ “เห็นความแตกต่างทั้งที่เป็นชาวพุทธ อย่างนักบวชของญี่ปุ่นเขาพักรยามาด้วยก็ดูเขาใกล้ชิดสนิทสนมกัน พอช่วงไปสัมมนากลุ่มย่อยเขาพูดเรื่องการไม่เท่าเทียมกันทางเพศ พวกสิทธิสตรี เกย์ ฯลฯก็เข้าใจเขา” □

ข่าวสั้นกับอโศก

สิ้นสุดการรับใช้พระโพธิสัตว์

สิ้นสุดการรับใช้พระโพธิสัตว์... ของแวนอันเก่า...(๐๖.๓๐ น. สัปดาห์ที่ ๔ ธ.ค.๕๒)

ณ กาลที่พ่อท่าน อายุ ๗๕ ปี ๖ เดือนเต็ม ถือเป็นกึ่งอายุเป้าหมาย ๑๕๐ ปี ตลอดช่วงหลายปีที่ผ่านมา พ่อท่านถูกรับเร้าจากพวกเรา ขอนิมนต์เปลี่ยนแว่นสักที เพราะเลนส์ที่ใช้มีรอยขีดเป็นขนแมวเยอะแล้ว น่าจะเปลี่ยนแว่นอันใหม่ที่สำรองไว้ในระดับสายตาเดียวกัน... แต่พ่อท่านไม่ยอมเปลี่ยนให้สักที ด้วยเหตุผลว่า “อันเก่าก็ยังใช้ได้คืออยู่” พวกเรารู้สึกว่า สงสัยแว่นสำรองจะหมดสิทธิ์ได้ รับใช้พ่อท่านแน่เลย เพราะกรอบไททาเนียม+เอ็น ซึ่งได้ถูกโฆษณาว่า ทนทานทุกสถานการณ์...

ยุคสมัยที่อะไรๆ ก็เป็นไปได้ทั้งนั้น เชนี้หลังจากแว่นสายตาถูกสั่ง เซ็ดทำความสะอาดเตรียมใช้งานเช่นทุกๆวัน พ่อท่านหยิบแว่นขึ้นมาจะสวมตามปกติ เกิดเลนส์หลุดจากกรอบไททาเนียมที่รัดกรอบล่างด้วยเอ็น เพราะมุมบนของกรอบไททาเนียมข้างขวาหัก ความกระชับคลายลงจนเลนส์หลุดร่วงลงมา โครงกรอบแว่นอยู่ไย ไม่เหลือความเป็นไททาเนียมที่เคยได้อันได้ฟังมา

วันนี้จึงเป็นวันที่พ่อท่านใช้แว่นสายตาอันใหม่ ณ วันเริ่มต้นสู่อายุส่วนที่ ๒ พอดี เหตุการณ์พอดีเช่นนี้ น่าจะเป็นสัญญาณบางอย่างที่พระโพธิสัตว์ ที่ท่านจิตทำงานถึง ๑๕๐ ปี ในชาตินี้...? อะไรๆ หลังจากนี้ไป น่าจะสติสกายได้ เลนส์ใหม่โล่ปั้ง หรือไมนะ

แล้วพวกเราชาวอโศกแต่ละชีวิตภายใต้กรอบฟ้าเดียวกันนี้ละ วันใหม่วันนี้ เรามีเลนส์สายตาใหม่โล่ปั้ง เพื่อรองรับ “แสงอรุณ” ที่เรื่องราวโรยอยู่ทั่วไปในหมู่กลุ่มของเรา เพื่อ “สุริยา” ที่จะตามต่อมาในอนาคต หรือยัง?

แสงอรุณไม่มา สุริยาไม่มี (โศกธรรมมหาปวารณา'๕๒).

ภูมิพุทธา รายงาน

ตรวจวัดและตัดแว่นสายตา

วันศุกร์ที่ ๒๗ พุทธศักราช ๒๕๕๒ เวลา ๐๘.๓๐ น. สมณะดินทอง นครวโร และสมณะธรรมทาบฟ้า รวีวัฒน์โธ พร้อมด้วยญาติธรรม ๗ คน เดินทางไปรับการตรวจวัดสายตาประกอบแว่นที่ร้านแว่นตาสากล ดากสิน

ซึ่งทางร้านได้ให้บริการฟรี เป็นการร่วมทำบุญให้กับประชาชนทั่วไปที่ทำความประโยชน์เสียสละให้กับสังคม คุณ วิฑูรย์ พุทธิโสภณกุล และครอบครัวได้ตั้งจิตบริจาคทำกุศลมาหลายปีแล้วสำหรับนักบวชและญาติธรรมคนวัดชาวสันติอโศกและปฐมอโศก จำนวน ๑๐๐ คน ขออนุโมทนาในบุญกุศลครั้งนี้อย่างยิ่ง สาธุ...

พิธีเก็บศพคุณแม่ละออง แก้วธำรงค์

ทางสายขง สนวนอุจจาระ-ปัสสาวะ ดุดน้ำลายและสเลด เรียกว่า ต้องดูแลใกล้ชิดตลอด ๒๔ ชั่วโมงโดยไม่ต้องอาศัยพยาบาลมืออาชีพเลย(พาคูณพ่อคุณแม่ไปโรงพยาบาลตามกำหนด) ในที่สุดที่หนูก็เป็นพยาบาลอาชีพได้ดียิ่งกว่าเสียอีก...สาธุ .

วันที่ ๒๑-๒๗ พุทธศักราช ๒๕๕๒ ณ วัดบางกอบัว ต.บางกอบัว อ.พระประแดง จ.สมุทรปราการ ทุกๆ คีนจะมีพิธีสวดอภิธรรมบำเพ็ญกุศลเก็บศพคุณแม่ละออง แก้วธำรงค์ (คุณแม่ของคุณปณิศา แก้วธำรงค์ ญาติธรรม) ซึ่งเสียชีวิตโดยโรคมะเร็ง สิริอายุ ๘๔ ปี

ญาติธรรมซึ่งเป็นเพื่อนสนิทไปร่วมในพิธีสวดด้วย ขอแสดงความอาลัยในการสูญเสียคุณแม่ แต่ขอชื่นชมและอนุโมทนาความกตัญญูคุณเวทียของลูกสาว(คุณปณิศา แก้วธำรงค์หรือพี่หนูใหญ่) ที่ทุ่มเทเวลากว่า ๔-๖ ปี ดูแลปรนนิบัติทั้งคุณพ่อและคุณแม่ที่เจ็บป่วยเมื่อพวกท่านมีอายุมากขึ้น เฉพาะอย่างยิ่งช่วง ๒ ปีมานี้การป่วยหนักของทั้งคุณพ่อคุณแม่ถึงขั้นอัมพาต ต้องให้ออกซิเจนช่วยหายใจให้อาหารเหลว

ชมงานเกษตรแฟร์ปากช่อง'๕๒

วันพุธที่ ๒๕ - วันอาทิตย์ที่ ๒๘ พุทธศักราช ๒๕๕๒ ณ ศูนย์วิจัยข้าวโพดและข้าวฟ่างแห่งชาติ ต.กลางดง อ.ปากช่อง จ.นครราชสีมา ได้จัดแสดงงานเพื่อสนับสนุนการเกษตรและการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

มีกิจกรรมที่น่าสนใจมากมาย อาทิ ขบวนแห่ช้าง ๕ เชือก ขบวนรถบุปผชาติ การประกวดผลิตผลทางการเกษตร ในงานมีพิธีสงฆ์ทำบุญตักบาตร มีนันทนาการทั้งมีชีวิตและไม่มีชีวิต มีรถรางนำชมผลิตผลทางการเกษตร แสดงและจำหน่ายสินค้าทางการเกษตรมากมาย มีการบรรยายพิเศษให้ความรู้เกี่ยวกับการเกษตรมากมาย มีการแสดง แสง สี เสียง ของช้างในชุด ช้างไทยบนเส้นทางต่างวิถี ฯลฯ กิจกรรมมีตลอดวัน ตั้งแต่เวลา ๐๖.๓๐-๒๒.๐๐ น.

หมอโวยขวางผู้หญิงต่อมวย หัวเกรงถูกต่อยท้องอาจถึงแท้ง

แพทยสมาคมเมืองจิงโจ้ออกมาโวยวายการปล่อยให้สตรีขึ้นต่อมวยอย่างจริงจัง เพราะเป็นห่วงว่าไม่แต่จะเป็นอันตรายเฉพาะกับตัวเองเท่านั้น หากยังอาจทำให้ลูกในท้องถึงแท้งได้

นายแพทย์สตีฟ แอมเบิลตัน โฆษกสมาคมกล่าวว่า ขอคัดค้านมติที่จะยกระดับการชกมวยของสตรีขึ้นบนเวทีที่จะสร้างกำไรอย่างเป็นกอบเป็นกำ ทุกคนต่างใฝ่ฝันที่จะได้เป็นนักกีฬาโอลิมปิก **ผู้หญิงต่อย** เป็นการเชิญชวนเด็กสาวไปทั่วทั้งโลก

เขากล่าวระบุว่า “กีฬามวยนับเป็นกีฬาชนิดเดียวที่ให้คู่แข่งกันจริงจังทำร้ายซึ่งกันและกันให้บาดเจ็บ จริงอยู่แม้กีฬาอย่างอื่นก็อาจจะมีบาดเจ็บได้ แต่ก็มีผู้ตัดสินและกฎกติกาที่จะห้ามระงับการก่อให้เกิดบาดเจ็บไว้ แต่ในกาชกมวยกลับจึ่งที่จะต่อยหัวกันเพื่อจะเอาคะแนน เพราะเมื่อต่อยโดนหัวก็จะได้คะแนน”

เขายอมรับว่าแม่ในมวยหญิงจะมีการนี้ออกเอาดีกันน้อยกว่าของผู้ชาย แต่อันตรายจากสมองกระทบกระเทือนจากการโดนหมัดซ้ำๆ ก็ยังมีอยู่ “และยังมีเรื่องที่จะต้องคิดอีกด้วยว่ายังมีอันตรายจากการบาดเจ็บที่ท้องขึ้นอีกอย่าง หากผู้นั้นมีท้องอยู่โดยไม่รู้ตัวก็ได้”

(นสพ.ไทยรัฐวันจันทร์ที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๒)

พลิกชีวิต...คุณก็ทำได้

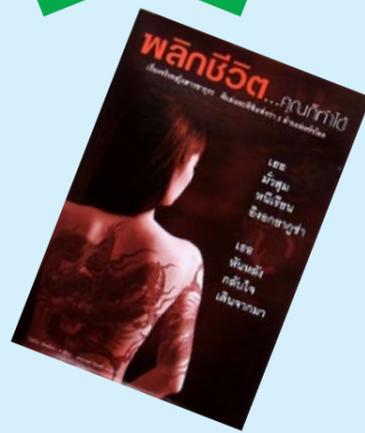
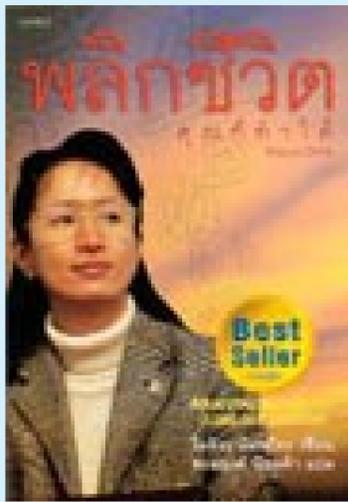
...เป็นอะไรที่ออกจากสภาพกับท่านผู้อ่านเหลือเกิน...ไม่ใช่เรื่องน่าขำหน้าแต่อย่างใด เป็นแต่เพียงงลิ่งสะกิดให้ใจเกิดขงวญกำล้งใจขึ้นมาแลออกจากบอกเล่าต่ออีกทีหนึ่ง...

เรื่องทีออกจากสภาพก็มีอยู่ว่า...ผู้เขียนหัวธ้อมากๆ (ถึงขั้นที่มไปเลง) อดูระจะหนึ่ง(กวลส์ปดาร์) แลก็มีควมก้งวอลออยู่ลึๆ ว่าจะพุดดงกับทุกท่านได้อ่างไรหนอ... วันหนึ่งขณะทีกำล้งทำงานใช้แรงงาน/ผู้เขียนมีความกดดันแลเป็นสุขมากหากทำงานประเภทใช้แรงมากกว่าใช้สมอง) ก็เลงเรีงนเปิดเผยควมธ้อของสมองให้ **ลิขิตมาตุ ใจขวัญ เบญจดิษฐ์** (พุทธสถานสันธอโตก) ได้ทราบ แลเรีงนถามท่านดั่งงว่าเป็นเพราะอะไร แลจะแก้ใข่างไร... ลิกขมาตุท่านก็ให้แง่คิดแบบเป็นกันเองแลแนะข้อปฏิบัติอีกเล็กน้อย ว่า...ลองอ่านหนังสือเล่มนี้ดูสิ...

พลิกชีวิต... คุณก็ทำได้... (เรื่องจริงหญิงสาวชากรุง เธอม่ขุม หนีเรีงนอิงอกจากุษา ...เธอนั้นหลงกลับใจเดินจากมา' ติแผ่แลเถิพิมพ์ก่า ๓ ล้านเล่มทั่วโลก)

ผู้เขียนได้อ่านแลแล้ว/ม่ไม่ขอลาจรอบ...) ประทับใจ่างงิง... จึงขอนำบางส่วนของหนังสือมาฝาก...

สุดท้าย สำหรับผู้อ่านหนังสือเล่มนี้ หากว่า เธอกำลังคิดอยากตายไป

เสียเดี๋ยวนี ก็ขอย้ำได้คิดฆ่าตัวตายเป็นอันขาด เพราะตายไปก็ลงนรก ถ้าโชคดีรอดตายก็เหมือนตกรนทังเป็น จนกว่าจะพลิกชีวิตได้สำเร็จ ความทุกข์และความเศร้า ณ ขณะนี้ มิใช่จะอยู่ชั่ววันจันทร์ สักวันหนึ่งจะต้องแก้ปัญหาได้ ได้โปรดมีชีวิตอยู่โดยคำนึงถึงงานข้างหน้าด้วยเถิด

หากว่า เธอกำลังคิดอยากจะเดินทางผิดไปเสียเดี๋ยวนี ก็ขอได้โปรดหยุดคิดความโกรธแค้นแลความไม่พอใจครอบครวหรือโรงเรียนหรือสังคมนั้น หากใช้วิธีแก้ปัญหาโดยการเดินออกนอกเส้นทาง ทุกสิ่งทุกอย่างจะสะทอนกลับเข้าหาตัวเอง หนักหนาสาหัสยิ่งกว่าสิ่งที่ทำล้งไปหลายเท่า ขอได้โปรดเชื่อฟังเสียงของผู้คนรอบด้าน จงคิดว่าชีวิตของคนและชีวิตของผู้อื่นนั้นมีค่ายิ่ง

หากว่า เธอหลงผิดเดินออกนอกเส้นทางไปแล้ว บัดนี้ก็ยังม่สายเกินไป ได้โปรดพลิกชีวิตใหม่อีกครั้งหนึ่ง หนทางข้างหน้าอาจจะมีอุปสรรคอยู่มากมาย แต่เธอก็มีพลังพอที่จะอดทนต่อสู้กับมันได้เพราะ

เธอเคยผจญกับความทุกข์ยากมากมายแล้ว จงก้าวข้ามอุปสรรคเหล่านั้นไปทีละก้าว แล้วคว้าเอาความสุขมาเป็นของเธอให้จงได้ อดย่ำอมแพ้เป็นอันขาด ! ”

โอฮิระ มิทซุโยะ (Mitsuyo Ohira) เกิดวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๐๔ ขณะเรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่สอง ถูกเพื่อนนักเรียนกลั่นแกล้งจนคิดฆ่าตัวตายด้วยการคว้นห้อง หลังจากนั้นกลายเป็นเด็กเร่รอนจนกระทั่งตกเป็น “เมียหัวหน้าแก๊งอันธพาล” เมื่ออายุ ๑๖ ปี และตัดสินใจลักภาพบนแผ่นหลังเหมือนนักเลงอันธพาล

ต่อมาเธอได้พบกับโอฮิระ ชิโรซาบุโร พ่อบุญธรรม ผู้ให้กำลังใจเธอจนสามารถ “พลิกชีวิต” ได้สำเร็จ โดยการศึกษาด้วยตนเอง แลสมัครสอบจนได้ใบประกาศนียบัตรต่างๆ ในที่สุดเธอก็สอบเนติบัณฑิตได้ เมื่ออายุ ๒๙ ปี ปัจจุบันเธอเป็นทนายความ ทำงานช่วยพลิกชีวิตเด็กแลเยาวชนผู้หลงประพฤติด...

ต่อไปนี่คือบทความที่โอฮิระ มิทซุโยะได้รับจากพ่อบุญธรรมแล้วถือเป็นคติสอนใจตนเองตลอดมา...

ขณะจิตนี้ ก็จุดเริ่มต้นชีวิตคนเรานั้น ทุกวันคือการฝึกฝนคือเวลาที่ฝึกฝนตนเองของเราคือเวลาที่ฝึกฝนให้คนรู้สึกยินดีกับการมีชีวิตขณะจิตนี้ หากไม่ยินดีกับความสุขแล้วจะรู้สึกเป็นสุขได้ทีไหน เมื่อใดเล่าจงพุ่งไปสุดกำลังด้วยแรงปิตินดีอนาคตของเราเองนั้นอยู่ที่นี้ ณ ขณะจิตนี้ หากไม่พยายามตรงนี้ ณ ขณะจิตนี้ แล้วจะพยายามเมื่อใดเล่า

โอเชกิ โซเอิน
วัดไดเซนอิน เกียวโต

ชื่อหนังสือ พลิกชีวิต คุณก็ทำได้
โดย โอฮิโร มิทซุโยะ/ พรอนงค์ นิยมค้า : แปล
สำนักพิมพ์ สันสกฤตบุ๊คส์
พิมพ์รวมเล่ม ครั้งแรก : กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖, ๑๕๖ หน้า
ราคา ๑๘๕ บาท
ISBN ๙๗๔-๙๐๕๔๖-๕-๗

ฉันทำอะไรได้

ขอบพิตรสถิตย์อยู่ฟ้า มหาสถาน
ทรงพระเจริญยิ่งยืนกาล กว่ำร้อย
คู่ลี้ภัยไปแผ้วพาน พุทธิสุข สราญเทอญ
หากประขวรแม่แต่น้อย รีมพันพลันหาย
ขอถวายพระพรน้อม มิ่งมญญ
ขอเทิดพระบุญคุณ สุดเกล้า
ขอพลีสุดพลังบุญ- นียมแต่ พระเออย
ขอพลาณามัยเจ้า แกร่งกล้าเกินสมัย.

ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อมขอเดชะ
ข้าพระพุทธเจ้า น.ส.พ.เราคิดอะไร
(สไมย์ จำปาแพง ประพันธ์)

ศาสตร์ ที่วิจัย ค้นคว้า ทดลอง สร้างตำรา
 ใหม่ ๆ ด้วยพระองค์เอง ดังพระราชดำรัส
 เศรษฐกิจพอเพียง หรือ แบบคนจน ที่พอ
 ท่านนำมาอ่านย่ออธิบายเสมอ ๆ ไม่
 หลงติดตำราฝรั่ง

สำคัญยิ่งได้ทรงงานในลักษณะ
“ปิดทองหลังพระ” อย่างต่อเนื่องมา
 นานกว่า ๖๒ ปี (ไม่สร้างภาพหา
 เสียงเช่นนักการเมืองทั้งหลาย) ยัง
 ไม่เคยมีนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี
 หรือมหาเศรษฐีไทยคนใดกระทำได้
 แม้เพียงเสี้ยวหนึ่งของพระองค์

จากบางส่วน ๘๐ เรื่องของใน
 หลวงที่เร(อาจ)ไม่เคยรู้ ที่เผยแพร่
 แพร่มากมายในหลายเว็บไซต์

☆สมัยทรงพระเยาว์ แม้จะได้
 เงินค่าขนมทุกอาทิตย์ แต่ยังไม่รับจ้างเก็บ
 ผักผลไม้ไปขาย เมื่อได้เงินมาก็นำไปซื้อ
 เมล็ดผักมาปลูกเพิ่ม

☆พระอัจฉริยภาพของในหลวง มีพื้น
 ฐานมาจาก ‘การเล่น’ สมัยทรงพระเยาว์
 เพราะหากอยากได้ของเล่นอะไรต้องทรงเก็บ
 สดากค์ซื้อเอง หรือ ประดิษฐ์เอง ทรงเคยหุน
 กำขมกับพระเชษฐา ซื้อชิ้นส่วนวิทยุทีละ
 ชิ้น ๆ แล้วเอามาประกอบเองเป็นวิทยุ แล้ว
 แบ่งกันฟัง

☆ทรงเป็นพระมหากษัตริย์พระองค์แรก
 ของโลกที่ได้รับสิทธิบัตรผลงานประดิษฐ์ คิด
 ค้นเครื่องกลเติมอากาศที่ผิวน้ำหมุนช้าแบบ
 หมุนลอย หรือ ‘กังหันชัยพัฒนา’ เมื่อปี ๒๕๓๖

☆ทรงเป็นผู้ริเริ่มการพัฒนาเชื้อเพลิงน้ำ
 มันจากวัสดุการเกษตรเพื่อใช้เป็นพลังงาน
 ทดแทน เช่น แก๊สโซฮอล์, ดีโซฮอล์ และ
 น้ำมันปาล์มบริสุทธิ์ ต่อเนื่องกว่า ๒๐ ปีแล้ว

☆องค์การสหประชาชาติ ได้ถวาย
 รางวัลความสำเร็จสูงสุดด้านการพัฒนามนุษย์
 แด่ในหลวงเมื่อ วันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๔๕
 เพื่อสดุดีพระเกียรติคุณพระราชกรณียกิจ
 ด้านการพัฒนาชีวิตความเป็นอยู่ของ
 ประชาชนชาวไทย โดยมี นายโคฟี อันนัน
 เลขาธิการสหประชาชาติ เดินทางมาถวาย
 รางวัลด้วยตนเอง

☆ในหลวงไม่ทรงโปรดสวมเครื่อง
 ประดับ เช่น แหวน สร้อยคอ ของมีค่าต่าง ๆ
 ยกเว้น นาฬิกา

☆ตลอดยาสีพระทนต์ ทรงใช้จนแบน
 ราบเรียบคล้ายแผ่นกระดาษ โดยเฉพาะ
 บริเวณคอหลอด ยังปรากฏรอยบุ๋มลึกลงไป
 จนถึงเกลียวคอหลอด ซึ่งเป็นผลจากการใช้
 ด้ามแปรงสีพระทนต์ช่วยรูด และ กัดเป็น
 รอยบุ๋ม

☆ทุกครั้งเสด็จไปยังสถานต่างๆจะ
 ทรงมีสิ่งของประจำพระองค์อยู่ ๓ สิ่ง คือ

แผนที่ซึ่งทรงทำขึ้นเอง (ตัดต่อเอง ปะ
 กาวเอง) กล้องถ่ายรูป และดินสอที่มี
 ยางลบ

☆ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช กราบ
 บังคมทูลถามว่า เคยทรงเหนื่อยทรงท้อ
 บ้างหรือไม่ ในหลวงตอบว่า ‘ความจริง
 มั่นนำที่อดอยู่หรือ บางเรื่องมันนำ
 ท้อถอย แต่ว่าฉันทำอะไรไม่ได้ เพราะเดิมพัน
 ของเรานั้นสูงเหลือเกิน เดิมพันของ
 เรานั้นคือบ้านเมือง คือความสุขของคน
 ไทยทั่วประเทศ

☆ทรงนึกถึงแต่ประชาชน แม้กระทั่งวัน
 ที่พระองค์ทรงกำลังจะเข้าห้องผ่าตัดกระดูก
 สันหลังในอีก ๕ ชั่วโมง (๒๐ กรกฎาคม
 ๒๕๔๕) ยังทรงรับสั่งให้ข้าราชการไปติด
 ตั้งคอมพิวเตอร์เดินสายออนไลน์ไว้ เพราะ
 กำลังมีพายุเข้าประเทศ พระองค์จะได้
 มอนิเตอร์ เพื่อน้ำท่วมจะได้ช่วยเหลือทัน

☆ทรงเสวย ข้าวกล้อง เป็นพระ
 กระยาหารหลัก

☆ไม่เสวยปลาเนื้อ เพราะทรงเป็นผู้เลี้ยง
 ปลานิลคนแรกในประเทศไทย โดยใช้สระวัย
 น้ำในพระตำหนักสวนจิตรลดาเป็นบ่อเลี้ยง

☆ทรงฟัง จส.๑๐๐ และเคยโทรศัพท์ไป
 รายงานสถานการณ์ต่างๆใน กทม.ไป
 ที่จส.๑๐๐ ด้วย โดยใช้พระนามแฝง

☆ปีหนึ่งๆ ในหลวงทรงเบิกดินสอแค่
 ๑๒ แท่ง ใช้เดือนละแท่ง จนกระทั่งทุก

☆รู้หรือไม่ว่า ในหลวงเป็นคนประดิษฐ์
 รูปแบบพจนานุกรมในคอมพิวเตอร์ที่ใช้กัน
 อยู่ทุกวันนี้ อย่าง พจนานุกรมคำศัพท์
 พจนานุกรมคำศัพท์

☆นั่งรถโดยสารสอง : ทรงรับสั่งกับข้าราชการ
 บริหารเสมอว่า การนั่งรถคนละคันเป็นการ
 ลิ่นเปลือง จึงให้นั่งรวมกัน ไม่โปรดให้มี
 ขบวนรถยาวเหยียด

หนังสือธรรมวิโมกข์ หน้า ๕๒-๕๕ ฉบับ
 ที่ ๒๑๒ พุศศจิกายน ๒๕๔๑ ได้ขึ้นหัวเรื่องว่า
 อดีตชาติในหลวงของเรา ได้ลงพิมพ์คำ
 พยากรณ์ของพระราชพรหมยาน (หลวงพ่อ
 ฤๅษีลิงดำ) และคำสนทนากับในหลวง
 ...อดีตชาติในหลวง พ.ศ. ๒๔๖ เกิดเป็นพระ
 เจ้าเดือนเด่นฟ้า พ.ศ. ๕๐๐ เกิดเป็นพระเจ้า
 เดือนแจ่มฟ้า ทั้งยังระบุว่า เป็นพระโพธิสัตว์ที่
 มีบารมีเข้มข้น โดยอ้างอิงหลักฐาน กระเบื้อง
 จาร ที่ขุดจากซากเมือง คูบัว ราชบุรี ระบุว่า
 ทรงตั้งความปรารถนา พุทธภูมิ

๒๖ พ.ย. ที่ผ่านมา รายการโต๊ะข่าวโต๊ะ
 ข่าว คุณอัญชลี ไพรวัลย์ และคณะได้มา
 สนทนาสัมภาษณ์พ่อท่านฯ ความสำคัญของ
 วันพ่อ จากบางส่วนของพ่อท่านฯกล่าวถึงใน
 หลวงดังนี้

ในหลวงทรงเป็นพ่อของสังคม เป็นพ่อ
 ทางจิตวิญญาณ ในหลวงพระองค์นี้ คนไทย

ชาวซึ่งดีในพระจริยวัตร ทรงห่วงหาอาวรณ
 ที่จะช่วยเหลือรับผิชอบให้เป็นคนดี ให้เป็น
 อยู่สุข อย่างพระราชดำรัสต่างๆ ทรงทำ
 หน้าที่เป็นบิดาของประเทศจริงๆ...

ในหลวงพระองค์นี้เป็นโพธิสัตว์ เป็น
 อริยบุคคล ท่านมีพระราชดำรัสที่ทวนกระแส
 ไม่เหมือนอย่างที่คนธรรมดาคิด เช่นท่าน
 บอกให้เป็นบคนจน, Our loss is our gain
 ขาดทุนของเราคือกำไรของเรา...

กล่าวได้ว่า “โพธิสัตว์” ตามภูมิของ
 พระราชพรหมยาน เป็นญาณที่เกิดจากอิทธิ
 ปาฏิหาริย์ และอาเทศนาปาฏิหาริย์ ของ
 หลวงพ่อฤๅษีลิงดำเอง

ส่วน “โพธิสัตว์” ตามภูมิของพ่อท่านฯ
 จากญาณปัญญาที่เห็นพระจริยวัตรที่ทรงงานใน
 โครงการต่างๆ ทั้งพระราชดำรัสต่างๆ สะท้อน
 ภูมิธรรมที่ลึกซึ้งของในหลวง อันเป็น
 อนุศาสน์ปาฏิหาริย์ของในหลวงเอง

ข้าพเจ้าลาสถาบันกษัตริย์ ในช่วง ๓
 ปีมานี้ หยิบและตีพิมพ์ขึ้น ข้าพเจ้าต่างชาติ
 เข้าร่วม ทัศนคติของต่างชาติ ต่างวัฒนธรรม
 ทั้งสื่อ บทความ คำให้สัมภาษณ์ การใช้ภาษา
 คำความต่างๆ แม้ไม่เอ่ยตรง แต่กระทบซึ่ง
 ให้คิดไปได้ เปิดเผยตัวตนกันอย่างไม่เกรง

ด้วยทัศนคติโลกาภิวัตน์ ประชาธิปไตยเสรี
 ระบบเศรษฐกิจทุนนิยมเสรีคือทางรอด ไม่ใช่
 เศรษฐกิจพอเพียง หรือนัยซ่อน ไม่ใช่
 ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข
 ที่เป็นอยู่ เสริมความเลื่อมของสถาบันกษัตริย์
 ในประเทศต่างๆ ซีดีเถื่อนทำลายสถาบัน
 ระบาดไปทั่วในช่วงก่อนการเลือกตั้ง ปี ๕๐
 ทำให้คนจำนวนไม่น้อยเห็นคล้อยตาม

ความอ่อนแอทางคุณธรรม ทำให้เกิด
 ความอ่อนแอทางสังคม วัฒนธรรม เศรษฐกิจ
 และการเมือง

ยุคล่าอาณานิคม นอกจากสยามจะสูญ
 เสียเขตแดนให้กับ อังกฤษและฝรั่งเศสใน
 สมัยรัชกาลที่ ๕ แล้ว ในสมัยรัชกาลที่ ๖
 ชาวสยามเริ่มฟุ้งเพื่อ เลียนแบบฝรั่งตะวันตก
 โดยเฉพาะในหมู่ข้าราชการ ขุนนางในราช
 สำนัก นับเป็นยุคเริ่มต้นแห่งภัยพิบัติทาง
 วัฒนธรรม เศรษฐกิจ และการเมืองที่ตามมา
 จนถึงปัจจุบัน

ชาวนาต้องหวงแผ่นดินอย่าขายต่างชาติ ดร.สุเมธย้ำรับสั่ง “ในหลวง” แฉข่าวไทยถูกลักลอบแอบจดสิทธิบัตร

ดร.สุเมธ ตันติเวชกุล เลขาธิการมูลนิธิชัยพัฒนา ในฐานะประธานกรรมการมูลนิธิข้าวไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ กล่าวในการเป็นประธานกรรมการตัดสินรางวัลนวัตกรรมข้าวไทย ประจำปี ๒๕๕๒ ของกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี(วท.)ว่า

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงห่วงใยต่อเกษตรกร และทรงรับสั่งมาตลอดระยะเวลากว่า ๖๐ ปีที่ทรงครองราชย์ว่าให้ชาวนาหวงแหนและรักษาแผ่นดิน อย่าใจร้อนขายที่ดินให้ต่างชาติ เนื่องจากปัจจุบันชาวต่างชาติมาแอบซื้อที่ดินเพื่อทำนาและการเกษตรในประเทศไทยจำนวนมาก

นอกจากนี้ชาวนาไม่ควรผลิตข้าวเพื่อจำหน่าย หรือปลูกเพื่อเก็บเกี่ยวเพียงอย่างเดียว แต่ควรปรับปรุงคุณภาพและรักษาพันธุ์ข้าวด้วย เพราะในอนาคตอาหารจะเป็นปัญหาสำคัญระดับโลกและข้าวก็เป็นสิ่งสำคัญ เพราะต่อไปจะมีบริโภคไม่เพียงพอทั้งจำนวนประชากรโลก อย่างไรก็ตามประเทศไทยถือว่าได้เปรียบประเทศอื่นเพราะยังคงคุณภาพข้าวและผลิตข้าวได้มากที่สุดในโลก แต่ขณะนี้หลายประเทศพยายามมาแย่งส่วนแบ่งทางการตลาดข้าวไปจากไทย รวมทั้งแอบลักลอบนำพันธุ์ข้าวไทยไปจดสิทธิบัตร ดังนั้นชาวนาต้องเร่งปรับตัวด้วยการนำนวัตกรรมเข้ามาช่วยในกระบวนการผลิต โดยเน้นพัฒนาเศรษฐกิจจากฐานประสมการณ์ที่มีอยู่เดิมมาพัฒนาให้คุณภาพข้าวก้าวหน้ายิ่งขึ้น มากกว่าจะไป

เห็นความสำคัญกับเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ ที่รัฐบาลพยายามโฆษณาชวนเชื่อ

“พวกเราชอบเห่อฝรั่ง เขาพูดเราก็พูดตาม แต่เราเข้าใจจริงหรือเปล่า ถ้าถามผมผมว่าอย่าไปยุ่งเลย พัฒนาเศรษฐกิจจากฐานประสมการณ์ โดยเอาสมบัติเก่าเรามาพัฒนาให้ก้าวหน้าได้ตรงนั้นสำคัญ” ดร.สุเมธกล่าว

จากนั้นดร.สุเมธได้ประกาศผลการตัดสินรางวัลนวัตกรรมข้าวไทย ประจำปี ๒๕๕๒ โดยผลงานที่ชนะเลิศเป็นผลงานของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ร่วมกับบริษัททางชื่อโรงสีไฟเจียเม็ง จำกัด มีชื่อว่า นวัตกรรมอาหารเสริมสำหรับเด็กจากข้าวผสมกล้วยน้ำว้า

(นสพ.ไทยรัฐ วันพฤหัสบดีที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๒)

หนึ่งน้อยทยอยเต็ม ◉ เต็มด้วยแก่น แน่นเป็นหนึ่ง
ข่าวโศก
ฉบับที่ ๓๕๖(๓๗๘) ปักษ์หลัง พฤศจิกายน ๒๕๕๒

**คนอีสานป่วยมะเร็งตับปีละ ๒.๘ หมื่นคน
คนไทย ๑๘% เป็นหนองพยาธิ
เหตุกินของสุกดิบท่อน้ำต้ออีกเสบเรื้อรัง**

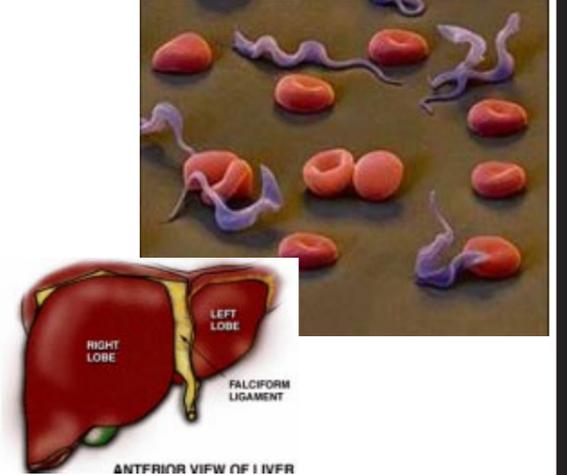
เสนอไทยใช้เศรษฐกิจพอเพียงช่วยลดโลกร้อน

ดร.สุรินทร์ พิศสุวรรณ เลขาธิการอาเซียนกล่าวปาฐกถาพิเศษหัวข้อ “ร่วมมือ ร่วมใจ กู้ภัยวิกฤตด้านวิกฤตโลกร้อน” ในการประชุมวิชาการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ครั้งที่ ๒ จัดโดยกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม(ทส.)ว่าโลกร้อนเป็นปัญหาที่สลบซับซ้อนและมีแนวโน้มวิกฤติในส่วนภูมิภาคอาเซียน ได้กำหนดวาระสำคัญเรื่องโลกร้อนเป็นวาระเร่งด่วน เพื่อให้คนในอาเซียนตระหนักและผูกพันตัวเองเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาแล้วภายใต้การประกาศปฏิญญาอาเซียนเรื่องโลกร้อน

อ่านต่อหน้า ๑๐

นพ.สมชัย นิจนานิช รองอธิบดีกรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข เปิดเผยหลังเป็นประธานเปิดเวทีเสวนาโครงการแก้ไขปัญหาคาการเสียชีวิตด้วยมะเร็งท่อน้ำดีของประชาชน ๑๕ จังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทยปี ๒๕๕๒ ว่า ผลการศึกษาของนพ.พินิจฟ้าอำนาจผลและคณะในปี ๒๕๕๑ พบประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือหรือภาคอีสาน เสียชีวิตด้วยมะเร็งตับและท่อน้ำดีสูงมากปีละ ๒๘,๐๐๐ คน เฉลี่ยวันละ ๗๖ คน ๕ ใน ๑๐ จังหวัดที่มีอัตราการเสียชีวิตด้วยมะเร็งตับและมะเร็งท่อน้ำดีสูงสุด คือ สกลนคร ร้อยเอ็ด กาฬสินธุ์ มหาสารคาม อุดรธานี ยโสธร นครพนม อำนาจเจริญ และ ๑ จังหวัดภาคเหนือ คือ แพร่

นพ.สมชัยกล่าวต่อว่า สาเหตุสำคัญของการเกิดมะเร็งตับและท่อน้ำดีของประชาชนในภาคอีสานเกิดจากป่วยด้วยโรคพยาธิใบไม้ในตับ ซึ่งผลการวิจัยของมหาวิทยาลัยขอนแก่นชี้ชัดว่า การเป็นโรคพยาธิใบไม้ในตับทำให้เกิดการอักเสบของท่อน้ำดีทั้งชนิดเฉียบพลันและเรื้อรัง โดยมีการสร้างสารก่อมะเร็งทำลายสารพันธุกรรมกระตุ้นเซลล์ให้แบ่งตัวและเปลี่ยนแปลงเป็นเซลล์มะเร็งส่งผลให้ผู้ป่วยมีโอกาสเป็นมะเร็งท่อน้ำดีและเสียชีวิตได้ ทั้งนี้ จากการสำรวจทางระบาดวิทยาของโรคหนองพยาธิของประเทศไทยในปี ๒๕๕๒ พบว่าคนไทยร้อยละ ๑๘ เป็นโรคหนองพยาธิ โดยพบมากที่สุดที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งส่วนหนึ่งมาจากพฤติกรรมการบริโภคที่นิยมกินอาหารดิบๆสุกๆเป็นประจำ และส่วนหนึ่งยังมี

พฤติกรรมถ่ายอุจจาระนอกส้วม เช่น ในทุ่งนาเป็นบางครั้ง ซึ่งหากไม่ดำเนินการควบคุมโรคอย่างจริงจังทำให้สถานการณ์โรคพยาธิใบไม้ในตับของประเทศไทยกลับมาเป็นปัญหารุนแรงขึ้นได้อีก

นพ.สมชัยกล่าวอีกว่า การเป็นโรคพยาธิใบไม้ในตับแม้เพียงครั้งเดียว ตัวพยาธิที่เข้าไปอยู่ในท่อน้ำดีก็สามารถทำให้เยื่อบุทางเดินท่อน้ำดีระคายเคือง และปล่อยสารทำลายเยื่อต่างๆทำลายสารพันธุกรรม ตัวพยาธิไปอุดตันท่อน้ำดี ทำให้ตัวเหลือง ตาเหลือง ขณะที่มีการอักเสบของท่อน้ำดีทุกครั้งจะมีการสร้างสารก่อมะเร็งและทำให้เป็นมะเร็งได้ กระทรวงสาธารณสุขตั้งเป้าหมายควบคุมโรคพยาธิใบไม้ในตับและพยาธิปากขอในทุกพื้นที่ในประเทศไทยให้เหลือไม่เกินร้อยละ ๕ ในปี ๒๕๕๕ □
(นสพ.พิมพ์ไทยรัฐ วันพุธที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๒)